

Sự Thờ Phụng Thật (Phần 5)

Để là những người thờ phụng thật chúng ta phải được đổi mới và phải có lễ thật (chân lý) là Chúa Jêsus, Lời Chúa và Chúa Thánh Linh trong sự thờ phụng của mình. Chúa Jêsus phán, ***“Vì nơi nào có hai ba người nhân danh Ta nhóm nhau lại, thì Ta ở giữa họ”*** (Ma-thi-ơ 18:20). Nhân danh Chúa Jêsus để thờ phụng Đấng Tạo Hóa là nhận biết rằng Ngài là Đấng thánh khiết, công bình và vinh hiển, và chúng ta là những người tội lỗi đáng chết, không đủ tư cách để thờ phụng Ngài một cách xứng đáng và được Ngài tiếp nhận, vì vậy Chúng ta phải trông cậy vào Chúa Jêsus là Đấng chết thế cho mình và sống lại cho sự cứu rỗi của mình.

Kinh Thánh nói về sự thờ phụng của Ca-in và A-bên, hai con trai của A-đam và Ê-va (Sáng Thế Ký 4:1-7): Ca-in dùng thổ sản làm của lễ dâng cho Chúa, nhưng Ngài “chẳng đoái đến Ca-in cũng chẳng nhận lễ vật của người,” trong khi A-bên dâng chiên đầu lòng trong bầy mình, và Chúa đã “đoái xem A-bên và nhận lễ vật” của ông vì ông nhận biết mình là người có tội đáng chết, và đã dâng con chiên đỏ huyết ra để chết thế cho ông. Kinh Thánh cho chúng ta biết Chúa Jêsus là ***“Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi”*** (Giăng 1:29), là ***“Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế”*** (Khải-huyền 13:8), và ***“Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết”*** (Rô-ma 5:8). Khi dâng con chiên, A-bên đã có đức tin nơi Chúa Jêsus Christ, là Đấng sẽ đến để chịu chết đền tội cho ông. Ngày nay chúng ta không cần phải dâng con chiên làm của lễ, nhưng đặt đức tin nơi Chúa Jêsus, là Đấng đã chịu chết chuộc tội cho mình.

Như vậy, sự thờ phụng thật phải có Chúa Jêsus là trung tâm của sự thờ phụng. Chúa Jêsus phải được tôn cao và ngợi khen và chúng ta phải hạ xuống (Giăng 3:30). Chúa Jêsus phải được rao giảng mà thôi chứ không phải chúng ta hoặc bất cứ một người nào (2 Cô-rinh-tô 4:5).